

XXI. ÉVF. 1921 ÁPRILIS.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S' SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 22 korona.

Egyes példány 6 kor.

Megjelenik háromhavonkiat.

Stephanum nyomda r. t

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSEB INVENUIT SIBI DOMUM

ET TURBIDUM NIDUM ALTARIA

VIRGO IPSUM, QUEM GENIT

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPLULO TUO.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI. CUJUS NON SUM DIGNUS.

ECCE PARS ANGELOLUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PANIS FLORUM

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula*: A Feltámadottal. — *Lovich Ilonka*: Ó Krisztus (költemény). — *Németh István*: Husvétii örömiünk. — *Zádor József*: A pápa mint az Eucharisztia kösziklája. — *Dr. Babura László*: Az oltáregyleti nőkhöz a férfiakért. — Hírek. — Irodalom. — Oltáregyesületi élet.

Szerkesztői üzenet. *Margaréta* írásait köszönjük. A H. G.-t helyszüke miatt nem közölhetjük, de elítettük; a H.-t pedig a következő számban közöljük, ha *eucharisztikus vonatkozással* gazdagítja.

A Kánter-émlékszám rajtunk kívül eső okokból eddig nem jelenhetett meg, de már nem sokáig várat magára.

A budapesti Orsz. Közp. Oltáregyesület irodájában

(IX. ker., Üllői-út 77. szám) kapható:

I. Felnőttek részére:

Örökimádás régi évfolyamok, ára à	25.—	kor.
Az Oltáregyesület félszázados története	20.—	«
Oltáregyleti útmutató (a szervezésre)	18.—	«
« vezérkönyv (magyar, német, tót nyelven) ...	10.—	«
« felvételi füzet (magyar, német, tót nyelven) ...	—,60	«
« oxidált érem	40.—	«

II. Gyermek részére:

Jézusom, örömiöm 1916 és 1917-es évfolyam à	25.—	kor.
Kis Örökimádás imakönyv	10.—	«
Fehér liliom (a tisztaság erényéről)	1.—	«
Pápai áldás levelező-lap	—,40	«
Eucharisztikus gyermekszövevségi zászló levelezőlap	3.—	«

— A Feltámadottal —

Üdvözítőnk feltámadt! Meggyalázva, összetépve temetkezett el s most megdicsőülten jön elő a sírból. A nagy csodatevő Messiás magára ölti a halhatatlanság dicsfényét s úgy mutatja meg magát az embereknek.

Ez a fény, amelynek az újraélt Krisztus-test a forrása, az elcsüggedt lelkek vigasztaló reménységére, búbanatos szívek nem várt világossága. A sír fölött lebegő győzedelmes *Jézus új életet inspirál misztikus testébe, a szunnyadó Egyházba.* A csüggedést öröm váltja fel s minél többekre esnek a dicsfény sugarai, annál több szív kezd az ihletett húsvéti énekbe: *Alleluja! Hallelu-Jah!**

Júda Oroszlánja győzött! A vezér diadala bátorságot önt a lehangolt katonákba. Az apostolokban s a többi Krisztust-követőben újra megindul a kegyelem vérkeringése. Nemsokára olyan erők lesznek, hogy erejük másokat is felkarol, hitvalló tanítványokká, vért, életet áldozó hőökké tesz. Az Egyház megérzi, hogy a feltámadt Jézus csakugyan a *«Föltámadás és Élet»* minden tagja számára; nagy apostola, szent Pál nem is habozik kijelenteni a föltámadás nagy jelentőségét: *«Ha Krisztus fel nem támadt, hiábavaló a ti hitetek».*

Husvét van ma is. És a csüggedtség, a bánatos lehangoltság szinte ott terpeszkednek az Egyház sok mostani tagjának a lelkén. *«Nos autem sperabamus»*, mi bízunk, reméltünk, imádkoztunk...

S amint panaszkodnak, amint sóhajtoznak, figyelmüket a husvéti csengő az oltárra vonja; látják, mint emelkedik a tabernaculum sírjából az élő fehér feltámadott Krisztus; a salutaris Hostia, az üdvösség Ostyája, a fehér lepel takarta Dicsőség. És mennek a sugarai mindenféle irányban. *A lelkek szeme látja, a tanítványok, a Krisztust-követők szíve érzi.* Most is szól a Mester az ismert husvéti köszöntéssel: *Pax vobis, ego sum! Béke veletek, én vagyok!*

* Dicséritek Istent!

Ő az, akit életünkben legalább egyszer, azon a fehér első szent-áldozási napon mindnyájan igazán s boldogan szerettünk, akit barátunknak, jótevőnknek ismertünk. Ugyanaz a Krisztus szól újra. Pax! Békesség! Én vagyok, aki voltam, akit ismertél, akit szerettél! Itt vagyok, hogy mindig veled legyek! Alleluja! Én is a régi vagyok, olyan akarok lenni, mint az első szent áldozás napján, felel rá a lélek.

Az eucharisztikus ország kis csapataja, az oltáregyesületek tagjai különös jogot nyertek. Ők, mint az Eucharisztia testőrei, a *Feltámadottal élnek*. Nekik külön jelent meg a Krisztus, mint Szűz Máriának, az aposz-toloknak és a szent asszonyoknak; ők különösen látják a feltámadás hasznát, a szegény fehér Ostyában egész életükre magukénak vallják, szívük-lelkük győzedelmes Királyát. Ne legyünk sohase Tamások a kételkedésben, hanem inkább örvendő allelujás apostolai a Feltámadottnak az egész életünkben. Élünk a Feltámadottal és osszuk szét a paxot, a krisztusi békét, hogy: *Dicsőíttessék és áldassék mindörökké a Feltámadt Jézus a legméltóságosabb Oltáriszentségben*. Alleluja! Szüntelen!

Dr. Mátrai Gyula.

Ó KRISZTUS...

Ó Krisztus, mit adtál Te énnekem,
A szeretetnek milyen fengerét,
Amelynek minden gyűlölet sötét,

Ó Krisztus, Krisztus, ki vagyok Neked,
Hogy szivedből a szívemre ruháztad
E lánggal-lobogó szeretetet?

Ó Krisztus, Krisztus, mit adtál nekem?
A megbocsátás milyen fengerét,
Amelynek minden harag idegen?

Ó Krisztus, Krisztus, honnan jöttem én,
Hogy szabad égni, megtörni a lelkem
És szenvedni, mint Neked a kereszten?

Dicsérjen Téged méltóvalan ajkam
A bántásért. Ma mindenkit megáldok
És átölelem Veled a világot.

Lovich Iionka.

✧ Husvétii örömiünk ✧

Elmélkedés: *Németh Istvántól.*

LÉLEK! Gondolj a nagyszombat estére. Megmozdul minden hívő lélek. Újra odasiel a virágdíszes, gyertyafényes szent sír elé. De azt a hófehér kis Ostyát már nem a nagypéntek fájó gondolatában nézi. Most az újraélő Krisztus legédesebb köszöntését hallja. Pax vobis, ego sum. Béke nektek, én vagyok. S a lélekből felharsog a győzedelmi

hímnusz: Feltámadt Krisztus e napon, Alleluja! Tovább nem tud térden állni. Az öröm visz, hajt minket s diadalmenetben kísérik édes Üdvözfőnököt végig az utcán. Ezzel lelkesen hirdetjük, megvalljuk, hogy a gyászos kereszt Krisztusát nem nyelte el a sírgödör, hanem Ő dicsőségesen köztünk él, Ő a mienk, Ő a mi örömünk.

I. Örömünk első gondolata: Krisztus él. Él a kenyérben, a szent ostyában is, melyet nekünk adott. Még akkor adta, mikor a halálba indult. Úgy adta, hogy e szentségben mindvégig szeret bennünket. Ezt ígérte, mikor adta nagycsütörtök este. Jaj, de aztán oly sok történt nagypénteken. Meghalt a Krisztus. Szerető szent Szívét átszúrták, már nem doboghatott. Aztán eltemették. Övéiben pedig meghűlt a vér. Összetört hitük, reményük. A sírba szálló Krisztussal sírba szállt mindenük. A nagycsütörtök esti ajándékra, Az Eucharisziára nem is mertek gondolni. A nagy sírkő agyonnyomta lelkükben az örök szeretet nagy adományát is. Mily szomorúan, búsan panaszkodik a két tanítvány az emmausi úton: abban biztunk, hogy a Mester segít rajtunk, mert hatalmas volt tettben és szóban; de már harmadnapja halott... A halott Krisztus az ő bánatuk és veszteségük. Hisz egy halottól mit várjanak! Előbb mutassa meg, hogy a halálnál is erősebb hatalma, szeretete, élete! S a Mester megmutatta. Utánuk ment, megmagyarázta, hogy a halál csak fizetés volt az életért, a keserű kehely csak vételára volt az élet kelyhének, az Oltáriszentségnek. S felismerték őt a kenyérszégben. Lett örömük, új életük! Pedig Krisztus eltűnt, de elég volt erős hitük, hogy Krisztusuk él. Tehát igaz minden szava, halálnál erősebb élete, szeretete. Krisztus Isten. S a hófehér kenyérről nem csupán ígérte, de be is váltotta, hogy velünk marad benne mindvégig. Ez a mi örömünk. Drága kis kenyérünk, benned az Istenember, az élő Krisztus van velünk.

II. Örömünk második gondolata, hogy a feltámadt Krisztus, mienk az Oltáriszentségben. Mienk egészen, mert teljesen ránk bízta magát a kenyér színe alatt. Tehetünk vele, amit akarunk. Ő egészen ránk hagyta magát. Ez a gondolat a husvétii örömben olyan nagyon jóleső. Szinte óhajtjuk, hogy így legyen. No mert jóvá akarjuk tenni azt a nagypénteket. Akkor is átadta magát Krisztus az embereknek. Átadta magát egy napra teljesen. Ő magába rejtette istenségét és hatalmát. Bárány-türelemmel fogadott mindent. Tehetek vele amit akartak. Jaj, de örök szégyenünk! Mi lett a Krisztusból egy nap alatt? Nézz a keresztre! Kimondani nem tudod, de a szíved összefacsarodik tőle. Tetőtől-talpig nincs benne épség s halott a Krisztus! Ide jutott Krisztus, az Istenember egy nap alatt. Hát az ember mivé lett Krisztus szabad birtokában? A bűnös ember még bűnösebb. Isten gyilkosa lett! — Ezt az örök szégyent le kell mosnunk. Krisztus újra alkalmat ad. Az Oltáriszentségben újra teljesen

a mienk ez a szerető, de meggyalázott Krisztus! Mikor a kenyérszínben adta magát, azt mondta: accipite... vegyétek, vigyetek, a tietek vagyok. Nem szabott semmi feltételt, nem kért semmi biztosítékot magának, csak ránk bízta magát. Nem egy napra, hanem a világ végéig. Ugy-e ez váratlan nagy megtiszteltetés. A nagypéntek után nem is várhat más a mi Krisztust szerető lelkünk. S imé Ő a kezünkben van, tehetünk vele akaratunk, tetszésünk szerint. Az egyház mint legnagyobb Kincsét az oltárra emelte s elébe rakta aranyát, gyöngyét, minden drágaságát, ott virraszt előtte imájával, szeretetével, hálájával, szomjas lelkével... Hát te jó lélek, mit csinálsz az Oltáriszentséggel? Ugy-e nem engedünk több nagypénteket. Vedd szived oltárára és légy az édes Jézus megszentelt hajléka. Ő a mienk!

III. Örömünk harmadik gondolata, hogy a feltámadt Krisztus örök-életünk záloga. Sokszor kimondjuk szóval az örök életet, de igazán csak Krisztusban látjuk annak tartalmát. Krisztusnak viszonya Atyjához: ez az örök élet. Az a boldog állapot, melyben az édes atya és szerető gyermeke vannak egymáshoz, mikor közös a kincsük, közös a boldogságuk: egy az akaratuk, egy az életük. Krisztus testvérünk lett, hogy megoszthassa minden kincsét, amit csak megoszthat, tehát az örök életet is, Atyjához való gyermeki viszonyát. Természetes, született gyermekké nem lehetünk, azért örökbe fogadott gyermekké tesz minket, mikor közli velünk kegyelmét s rásegít Atyjának, mint a mi édesatyánknak tiszteletére, imáadására, tökéletes szolgálatára s a szeretetben való benső összeforrásra egy egész örökkévalóságon keresztül. Persze ez a boldog állapot a maga teljességében csak az égben érvényesül. De ezt az életet nem a mennyország kapujában adják. Ez az élet innen a földről nő fel az égbe. Hisz az üdvözült lelkek is nem a mennyország kapujában születnek, hanem innen a földről szállnak fel. Azért a boldog örök életnek is itt a földi életben van a gyökere. Krisztus is az ő emberi lelkét innen a földről vitte fel az égbe, a boldog örökkévalóságba. Földi emberi élete nem rekedt meg a sírban, új életre kelt, feltámadt. Ezzel azt mondta nekünk: testvéreim, a halálon átvezetlek titeket is az örök életbe. Csak itt ki ne száradjon lelketekből az örök élet gyökere. Ez az örök élet gyökere, mondja ő, hogy ismerjük Istent és Őt szeretetben szolgáljuk. S hogy ez sikerüljön, lelkünkbe száll a szentáldozással, közli velünk az Ő életét. Rásegíti akaratunkat Isten hódolatos szolgálatára. Kegyelemben és szeretetben összeforraszt már itt a földön Istennel — hogy vele lehessünk örökre. Szent áldozás, örök életünk forrása vagy!

A pápa, mint az Eucharistia kösziklája.

X. Pius volt nagyszívű feltalálója a mindennapi áldozásnak. Az ősi köszál az Oltári Szentségének is sziklabérce. Krisztus szavai innen zsongnak a nagy világba szerteszt. «Ez az én testem» — csak vele együtt hangozhatik el százezer ajakról naponként. «Vegyétek és egyétek» s «Béke veletek!» — abból a szentélyből harsoghat e szó, melyet a legmélyebb titok, az ámulat csodás varázsa von be már két évezred óta.

«Neked adom a mennyország kulcsait.» Hát király-e a pápa, főpap-e ő?! — Igen. De valójában a pápa több ezeknél: atya, szentséges atya!! Olyan szeretetnek részese, melyhez csak atyának, szülőnek van joga. Annak az igazi szeretetnek, mely a megpróbáltatások között is érvényesíti erejét. Nem a világ ragaszkodása ez, mely a jóléttel együtt szűnik meg, hanem a Kálváriát járó Krisztus kevés barátjának szeretete ez, mely a kicsi számú szívben is többet ér, mint egész tömegeknek lanyha érzékössége.

Annyi fájdalom dacára ez teszi a pápa címei között a «boldog» titulust fényessé. Mert szeretni a jólét verőfényében könnyű és nem ritka, de hűnek maradni a megvetés, az árulás, az elhagyatottság idején, ez nemcsak gyönyörű, de isteni vonás. Pedig hány modern vértanú, üldözött főpap, lelkes ifjú tesz e martír szeretetről ma is bizonyosságot, aki éjt-napot dolgozik, azután felsóhajt: bizony szegény vagyok, de a *Péter fillérek* között azért ott lesz az én garasom is.

Hol vannak az ökölboszorult kezek, a fényes pallósok, az üldözök fegyverarzenáljai? A szerető atya, az ősz agg, a fegyvertelen gyöngédség itt van, szól s az egész világ ráfigyel. Pedig hány omladozó vár, üres tömlőc rejteget rémes titkokat azokról a gyötrelmekről, melyeket, azok szenvedtek végig, akiket elhagyott minden, akik ellen mégis lehetetlen volt minden, mert róluk szól az ének, hogy a pokol kapui nem vesznek erőt rajtuk.

S az üres börtönök szentegyházakká lettek nekünk s örök emlékei azoknak, akik azért szenvedtek emberfölkötteket, mert szerették az igazságot s gyűlölték a gonoszságot. Diadallal futották meg töviskoronás Mesterüknek azt az útját, melyet számukra a vértanúhalál, a megkövezés, a vízbefojtás, a szinköri vadállatok csattogó, véres foga jelzett. Bíborpalástjukat évszázadokon át vértócsákon huzzák keresztül, valósággal véres láncolatot alkotnak ők, a szelid aggastyánok.

S mégis, mikor a pápa szól, az eucharisztikus Krisztus szavának tartják szózatát. Vegyétek és egyétek *ma*, egyétek *holnap* és *mindennap* s tódul szavára a félvilág ahhoz a szent asztalhoz, melynek alapja megint

csak ő, a Pápa. Itt érzi a lélek, hogy a szenvedések vértengerének hullámcsapásai között kipróbált s a fájdalmak viharában megedzett *kettős* kősziklának az oltalmába jutott: Krisztus és a Pápa. S kitör belőle az áhitat, a csodálat s lelkesültség ereje: Uram, nem vagyok méltó... és Tartsd meg Isten, szent Atyánkat, Krisztusnak helytartóját! — aki hallotta e szavakat: legeltesd bárányaimat...

Mi nem láthatjuk Krisztust, nem csókolhatjuk szent lábait, forró könnyeket nem sírhatunk áldó kezeire, de ki megtette ezt Péter lábainál, az nemcsak érti, de érzi is e szavak életerejét: «Az én békémet adom nektek». Ott hallja, az Eucharistiában érzi a lélek ugyanazt.

Zádor József.

Az oltáregyleti nőkhöz a férfiakért.

SZENT CECILIÁT akarata ellenére kényszerítették szülei Valeriánnal, az előkelő patriciussal való házasságra. «Én angyalnak oltalma alatt állok, Valerián! — mondá férjének — ne nyúlj hozzám, hogy Isten haragja ne érjen.» Amaz fogadkozik, hogy meg is tér Krisztus hitére, ha szemeivel láthatná azt az angyalt. Cecilia azt feleli, hogy ez csak úgy lehetséges, ha előbb megkeresztelkedik. Valerián rögtön felkeresi Orbán pápát a Via Appián levő katakombában és ott megkeresztelkedik. Mikor hazaér, imába elmerülve látja feleségét és mellette az Úr angyalát. Nemsokára reá mindketten vértanúságot szenvedtek. Most egymásmellett nyugsznak azokban a kőkoporsókban, melyeket elsőrangú művész faragott ki márványból abban a kápolnában, melyet Rampolla bíboros újított meg fejedelmi bőkezűséggel. Egyek voltak a hitben, egyek a hitből táplálkozó tiszta életben, egyek a halálban, hogy együtt legyenek a mennyei boldogságban is!

Ime, a nő fenséges hivatása: megnyerni férjét Krisztusnak s rávezetni őt a krisztusi életre, fel ennek táborhegyi magaslataira. Az ő szive természetből hajlékonyabb minden jóra s nemesre; az ő lelke finomabb, érzékenyebb a kegyelem feladatai, az isteni malaszt áramlatai iránt. Úgy illik, hogy e többletből másoknak is juttasson, elsősorban férjének, mivel a házasság szentségében egygyé lett. A krisztusi élet különben is nem csupán a nőnemnek való: a férfinemnek is azt kell élnie! Krisztus Urunk elsősorban férfiaknak hirdette evangéliumát, amint a szent írók is csak a férfiak számát örökítették meg feltűnőbb csodák elmondásánál. «Előbb kellett meggyógyítani azt, aki előbb volt teremtve» — mondja egy szent-
 atya. Szent Pál a család fejének mondja, kinek a feleség is alá van vetve.

De akkor úgy illik, hogy mindenben első is legyen, tehát a vallási gyakorlatokban is. Az élet valóban azt mutatja, hogyha a családfő mélyen vallásos, ha a krisztusi hit benne nemcsak szóvallomás a Credo elmondásában, hanem élet és valóság, mely következetesen megnyilatkozik minden cselekedetében, akkor az egész családot ugyanez a vallásos szellem hatja át s élte.

De van-e istenibb forrás e krisztusi étellel való töltözésre, mint épen a legméltóságosabb Oltáriszentség? Következőleg nincs is más mód ez élet felkeltésére és fenntartására, mint minél bensőségesebb egyesülés, lelki összeforrás ugyanazzal a Szentséggel. Ezt a célt szolgálja épen az Oltáregyesület. Ha azt akarjuk, hogy a háborúokozta lelki pusztulásból feltámadjunk, hogy eltűnjenek azok a szomorú elváltozások, sőt elfajulások, melyeket a háború okozott a lelkek világában; ha azt akarjuk, hogy újból tiszta erkölcsök uralkodjanak a közéletben csak úgy, mint a családi- és magánéletben, akkor bele kell állnunk az oltárból fakadó Golf-áramba, bele kell kapcsolódnunk a krisztusi élet villanytelepébe, melyet oltárszekerényeink őriznek. Senkisémmaradhat távol, mindkét nemnek szüksége van újjászületésre, a férfivilágnak még inkább, mint a női világnak, mert a világháború vérözönében amaz gázolt hat rémes éven át, a lövészárkok miazmás levegőjét amaz szívta magába és hozta is haza — sajnos — a családba, a mindennapi életbe. Lelki eltorzulásából neki kell elsősorban kiemelkednie, lelki sebeiből neki elsősorban kigyógyulnia. A háború alatt a nők ápolták őket; kötözték sebeiket és belemosolyogták csüggedő lelkükbe az élet szeretetét. Folytassák ez áldásos munkájukat a lelki világban. Tisztogassák a gennyes sebeket és a mankókon vánszorgókat vezessék el karjukon — Jézushoz a legméltóságosabb Oltáriszentségben! Ha minden oltáregyleti nő csak egy férfit vezetne fehér zászlónk alá, micsoda tábor volna ez! S mily örömet szenvednének hódításukkal e tábor isteni vezérének, Jézus Krisztusnak!? Így hálálnák meg legméltóbban az ő husvéti nagy ajándékát: a megváltást.

Dr. Babura László.

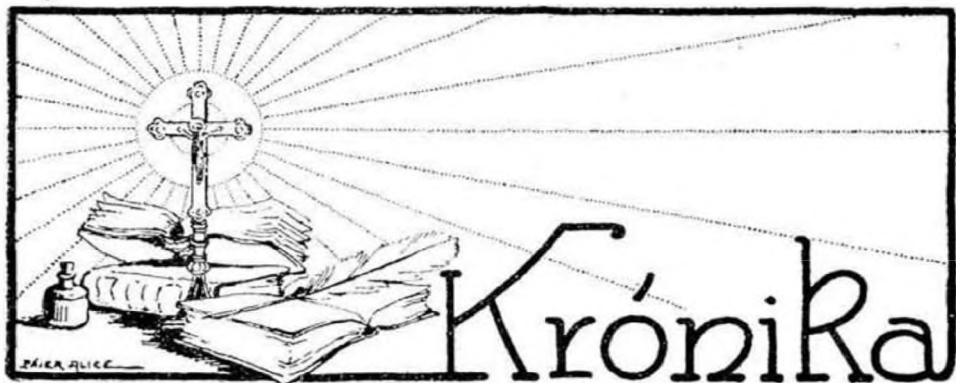

A LEGMÉLTÓSÁGOSABBNAK.

Aranyam nincs, se biborbársonyom,
Se kincsem, amit áldoznék Neked,
Csak az vagyok — a szürke köntösökben,
Egyszerű lelkű asszonygyermeked.

De ami nekem legdrágább e földön.
Ó, azt egészen Neked áldozom,
Kezemben itt a kis fiam kacsója,
S szívemben az ő kis szívét hozom.

B. Baum Mária.

Az engesztelő kilenced. A január 22—30-ig megtartott engesztelő kilenced az idén különösen sok hívőt vonzott az Örökimádás-templomba. Mégis csak érzik a lelkek, hogy ennek a szentélynek különös hivatása a szentségi Jézus engesztelése, mert az Úr Jézus elől sohase fogytak el ezen napok alatt azok a lelkek, akik szívükben szeretetet és engesztelést hoztak magukkal. A délutáni szentbeszédeket a megnyitás napján dr. Csernoch János bíbornok-hercegprimás, a 2. napon dr. Babura László p. kamarás, üv. igazgató, a 3., 4., 5. napon dr. Breyer István prelátnak, min. tanácsos, a 6., 7., 8. napon P. Zadravec István tábori püspök, a 9. napon dr. Mérsáros János prelátnak, érseki helytartó, igazgatónk tartották. Ugyanők adták a szentbeszéd utáni áldást, kivéve az utolsó napot, amikor dr. Glatfelder Gyula csanádi püspök tartotta a Te Deum litániát. A kegyelem munkásainak az Úr Jézus kegyelmekkel fizessen, az elhintett magvakból pedig bő gyümölcsöt termeljen.

Febr. 6. eucharisztikus nap. Dicsőséges napja volt az Eucharisztikának. A szentségi Jézus hírnökei bejárták a várost, megjelentek minden templom szószékén és arra buzdították a katolikus testvéreket, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség köré csoportosuljanak, Oltáregyesületbe tömörüljenek, férfiak, nők egyaránt. Mérheterlen sok lelki kincs jutott a lelkesegényeknek. E nap eredményeként az Oltáregyesületek az összes budapesti plébániákon megalakultak s a szegény templomok feleségélyezésére kb. 16.000 K gyűlt össze a gyűjtőperselyekben. A buzgó apostolok nevét jegyezze fel az Úr Jézus szentséges Szívébe. Örülünk szívből az erkölcsi sikernek, mellyel az eucharisztikus nap végződött. A gyűjtött összeg is valami. Bár azt mondhatnók: quid hoc ad tantam sitim? Mit ér a vízcepp akkora szomjúságban, mikor egy egészen egyszerű miseruha a szabályszerű anyagból készítve 10.000 K-ba kerül, s mikor a Központba a folytonos templomrablások és háborús leron-

Budapesti Országos Központ.

Választmányi gyűlések voltak I. jan. 10., II. febr. 14., III. márc. 14-én.

Az I. választmányi gyűlésen dr. Mészáros János prelátus-kanonok, érseki helytartó, igazgató bejelenti országos igazgatóvá való kinevezését és a Bibornok-Hercegprimás azon kegyes intézkedését, amellyel a Központi Oltáregyesület üv.-igazgatójává dr. Babura László p. kamarás, a központi papnevelő igazgatóját tette meg. Maga és a választmány nevében a legőszintébb örömmel üdvözlí az új üv.-igazgatót. Megköszöni neki, hogy az új állást szíves volt elfogadni. Rámutat azon akadályokra, amelyekel az Oltáregyletnek meg kell küzdenie: az eucharisztikus élethez szükséges előzékeny, nemes lelkület megfogyatkozott, a másik akadály pedig a jelenlegi nyomorúság, a nehéz anyagbeszerzés. Az emberek erkölcsi és anyagi nyomorát, sajnos, eucharisztikus Jézusnak is meg kell éreznie. A megkevesbedett seregnek (Csonka-Magyarország) a megnöve-

kedett akadályokat nagy buzgósággal és áldozatkészséggel kell legyőznie. Az embereket közel kell vinnünk az Eucharisziához az oltáregyesületek révén. Egyesülésben az erő! Az Oltáregyesületekben is ápolni kell az összetartást. — A beszéd után dr. Babura László, az új üv.-igazgató megköszöni a szíves fogadtatást. Nehéz lesz — úgy mond — pótolni a drága boldogultat, de az eucharisztikus Jézus segítségével reméli, hogy sikerülni fog. A választmány a terjesztőnk közé fölveszi: Gróf Apponyi Albertnét, Szegedi-Maszák Aladárnét, Forster Istvánnét és Reiner Irmát. Végül a pénztár állapotról szóló jelentést veszi tudomásul, 104.000 K bevétellel szemben az elmúlt évben 93.000 K volt a kiadás. E pontnál az üv.-igazgató indítványára a választmány elhatározza, hogy febr. 6-án Budapesten eucharisztikus napot rendez az Oltáregyesület lelki és anyagi javára.

A II. választmányi gyűlésen az igazgató beszámol az eucharisztikus napról. Kétségkívül hozzájárult az

euch. szellem emeléséhez. Az anyagi eredmény még nem ismeretes, de a fő az erkölcsi eredmény: oltáregyesületek alakultak az euch. nap kapcsán a Bazilikában, Terézvárosban, megalakulóban van az Erzsébetvárosban, Józsefvárosban, Alsóvizivárosban a kapucinus atyák templomában és a Verpeléti-úton. Hangoztatja, hogy ezen új alakulatok csak úgy érnek cél, ha a központtal való kapcsolatot mindig megtartják. Elhatározza a választmány, hogy kérelemmel fordul a Bíbornok-Hercegprimáshoz, legyen kegyes a mélt. püspöki kar közül valakit az oltáregyleti ügyeknek a püspöki konferenciában való képviselésére kinevezni. Örömmel veszi tudomásul a választmány a pannonhalmi Főpát úr öméltóságának kegyes rendelkezését az oltáregyletek megalakításáról és dr. Schermann Egyed főpáti vikárius úrnak egyházmegyei igazgatóvá történt kinevezésétől.

A III. választmányi gyűlést dr. Babura László üv.-igazgató vezette be szent Józsefről való megemlékezéssel. Szent József a Szentírásban, csak úgy, mint a valóságban, mindig háttérben áll, Ő az Istenséget tolja előtérbe. Az első századok irodalma ennek megvédésével foglalkozik. Már a 9. században bent van szent Józsefa Martyrologiumban; a 14. sz.-ban külön ünnepe van. A 15. század sokat tesz a szent József tiszteletéért a tudós professor, Gerson, majd szent Teréz és Szalézi szent Ferenc. IX. Pius az anyaszent-

egyház védőszentjévé választja, X. Pius megírja a szent József litániáját és most XV. Benedek a patrocínium ötven éves jubileumára triduumot rendelt el e nagy szent tiszteletére. Indítványozza, hogy az Oltáregyesület, mint egyesület, szintén helyezkedjék szent József oltalma alá. Hiszen ugyanaz a hivatása az Oltáregyletnek az Úr Jézus körül, mint volt szent Józsefé. A választmány örömmel teszi magáévá az indítványt és elhatározza, hogy ápr. 13-án, szent József pártfogásának napján, ünnepélyesen pártfogójává választja szent Józsefet. Felolvassa a levelet, amelyben a váci püspök úr öméltóságától, a vácegyházmegyei oltáregyesületnek a Központtal való újraegyesítést kéri. Elhatározza a választmány, hogy tömeges terjesztés céljaira az oltáregyletről szükséges tudnivalókról kis nyomtatványokat készített. Felolvassa P. Zadravecz István tábori püspök úr öméltóságának és több egyházközségnek köszönőlevelét, az ajándékozott egyházi felszerelésekért.

*

Április 13-án, szent József védnöksége ünnepén, a budapesti Országos Központi Oltáregyesület szent Józsefet ünnepélyesen védőszentjének fogja választani.

E napon az Örökimádás-templomban:

Reggel 6, 7, 8, 9 óraker szentmisék.

D. u. 1/46 óraker szentbeszéd, felajánlás szent Józsefhez, ünnepies áldás.

Az Oltáregyesület tagjai mind ott legyenek szent József palástja alatt az Örökimádás-templomban.

Április 10-én az Oltáregyesület közös istentisztelete:

Reggel 8 óraker szentmise, közös szentáldozás.

Délután 1/46 óraker szentbeszéd és áldás.

11-én délután 4 óraker választmányi ülés.

18-án délután 4 óraker terjesztői ülés.

Májusi ájtatosság. Az Örökimádás-templomban mindennap 1/46 óraker szentbeszéd, utána ünnepies áldás.

Május 2-án, Virgo Reparatrix ünnepén, reggel 7 óraker a kongregációk közös szentáldozást tartanak.

Délelőtt 9 óraker ünnepi nagymise; délután 1/46 óraker szentbeszéd, amelyet követ a felajánlás megújítása és ünnepélyes áldás a pápai nuncius Öexcellenciája által.

A kongregáció kötelékébe tartozó leányok ez alkalommal — szokás szerint — fehérruhában jelennek meg.

Május 8-án az Oltáregyesület közös istentisztelete:

Reggel 8 óraker szentmise, közös szentáldozás.

Délután 1/46 óraker szentbeszéd és áldás.

Pünkösd előtt 9 napon át a 7 órai szentmise után nyilvánosan elmondják a «Jöjj el Szentlélek Úristen» kezdetű himnuszt az eretnekek megtéréseért.

Május 9-én délután 4 óraker választmányi ülés.

15-én, Pünkösdvasárnap, 10 óraker ünnepi nagymise.

26-án, Úrnapján, kezdődik az Örökimádás-templomban az Eucharisztikus Triduum a gyakori szentáldozás terjesztésére.

27-én és 28-án reggel 7 óraker ünnepélyes szentmise. Mindhárom nap délután 1/46 óraker szentbeszéd és ünnepies áldás.

29-én, vasárnap reggel 7 óraker szentmise, közös szentáldozással; délután 1/46 óraker záróajtatosság, körmenettel, Te Deum és áldás a legmélt. Oltáriszentséggel.

A körmenet az Üllői-úton, Viola-, Tűzoltó- és Bokréta-utcán át fog haladni.

Kérjük szépen a fentnevezett utcák lakóit, hogy házaikat és ablakaikat az Úr Jézushoz méltóan feldíszíteni és kivilágítani sziveskedjenek.

Június hóban minden este 1/46 óraker rövid ájtatosság Jézus szentséges Szíve tiszteletére.

Június 3-án, Jézus szentséges Szívének ünnepén, reggel 7 óraker szentmise, közös szentáldozással, délután 1/46 óraker szentséges áldás.

12-én az Oltáregyesület rendes istentisztelete:

Reggel 8 óraker szentmise, közös szentáldozás.

Délután 1/46 óraker szentbeszéd és áldás.

13-án délután 4 óraker választmányi ülés.

20-án délután 4 óraker terjesztői gyűlés.

Kérdések és feleletek.

1. Mily feltételek mellett nyerhetők meg az Oltáregyesület búcsúi?

Felelet: 1. Ha vezetőik és keresztnevét a központi törzskönyvbe iratja.

2. Ha *havonként* egy imádási órát végez. Lehet két fél órát is végezni és bármely templomban, ahol a legfölségesebb Oltáriszentséget őrzik. Betegség, vagy más fontos akadály esetén az imákat otthon is lehet megtartani.

3. Ha *évenként* valamely adományt ad a központnak a szegény templomok segélyezésére.

II. Milyen méretűnek kell lenni a corporálénak?

Felelet: A corporalé és a többi fehérnemű, melyet a szentmisénél használnak, kizárólag csak *vászonból* készíthető, nem pedig sifonból stb.

A méretek a következők:

Corporale vagy miseabrosz 50×50 cm. a szegéllyel együtt.

Purificatorium vagy kehelytörlő 45×35 cm.

Lavabo vagy kéztörlő 35×25 cm.

Palla vagy kehelyfedő 15×15 cm.

Humerale vagy vállkendő 80×80 cm.

Alba és rochetumokhoz szívesen szolgálunk mintával.

*

Az esztergomi oltáregyesület szokásos évi közgyűlésén az eucharisztikus Jézus iránt mély hálával zárta le a munkaévet. Az egyesületben folyó lüktető életet igazolja, hogy

a tagok száma az elmúlt évben száznál többel szaporodott. Ájtatosságait a rendes havi egésznapos szentségimádás mellett gyarapította a havi szent óra megtartásával. Különösen kedves ájtatossága az egyesületnek a lefolyásában oly változatos, céljában és tartalmában oly magával ragadó engesztelő szent óra az első pénteket megelőző csütörtök estén. Az egyesület tisztikara, választmánya és terjesztői csoportja havonként külön konferenciára gyűlt össze az eucharisztikus szellem mélyítésére és az egyesületi élet megbeszélésére. Az imát a munkával kapcsoltuk össze. Heti két délutánt áldoztunk a munkának. Mert szegénység és anyagihiány miatt újat nem alkothattunk, azért a szomszédos templomok elhasznált foszlányokban heverő egyházi ruháit szedtük össze. Ebből alkottak a szerető női kezek nagy türelemmel, áldozattal és szorgalommal párosult buzgalommal szinte újat. Az elkészült ruhákból a közgyűlés alkalmával nagyon látogatott kiállítás rendeztünk. Maga a bíboros-hercegprímás is megtekintette a kiállított tárgyakat és magas elismerésének nemcsak szóval, hanem az egyesülethez intézett kegyelmes leiratában is kifejezést adott. A főpásztori elismerés is lelkes buzdítás mindnyájunkra, hogy a megkezdett úton az eucharisztikus Jézus dicsőségére tovább dolgozunk.

Esztergomi.

IRODALOM

P. Szendei Ágoston O. F. M.:
Lelki élet. (Rövid útmutatások a benső élet gyakorlására. II. kiadás. Budapest, 1921., 78 l. Ára 16 K. (Kapható a Központi Oltáregyesület irodájában, Budapest, IX., Üllői-út 77.) Mint a szerző előszavában írja: «Ez a kis könyvecske könnyen áttekinthető módon, röviden mutatja be, hogy miben áll a valódi lelki élet, mi mindent kell egy jól rendezett lelki életbe beállítani». A könyvecske főértéke, hogy néhány pontban megadja a legszükségesebb és mégis elégséges irányítást a lelki életre. Az első részben a lelki élet mibenlétét és eszközeit mutatja be, a második részben a *megtisztulás, felvilágosulás és egyesítés* útján vezet a lelket a keresztény tökéletesség felé. Nemesak a kezdők, de a már lelki életet élők is sokat tanulhatnak e hasznos kis műből.

P. Donnelly S. J.: *Eine Stunde der Anbetung*, Freiburg in Br. 1921. Herder; 197 l. Ára 12 márka. A gyakorlati szentséglátogatóknak akar segítségükre lenni Donnelly könyve. Hogy a szentséglátogatás, a szentségimádás sohasse váljék gépiessé, idejét elmélkedő imával kell kitölteni. Ilyen elmélkedéseket tartalmaz e könyv. Tartalmas, friss, a figyelmet állandóan lekötő pontjai vannak. Aki szeret elmélkedni az Úr Jézus előtt, e könyv használatával lelke sok örömmel lehet gazdagabb. Szívesen ajánljuk olvasóinknak.

P. Zadravec István táborigazgató püspök úr: **Liturgiai konferenciák az Oltáregyesülethez** c. művére különösen felhívjuk m. t. olvasóink figyelmét. «Jézus munkásaihoz», a munkaórákat tartó oltáregyesületi hölgyekhez intézett nagyértékű liturgikus oktatások. Különösen becsesek a szentmiseáldozatról szóló konferenciák, amelyek a mű második felét foglalják le. Teljes miseszöveget is ad magyar fordításban, parallel a latinval s így a laikust is közel hozza, egészen beavatja a szentmise-imák szépségeibe. Minden oltáregyleti tagnak a legmelegebben ajánljuk figyelmébe. Kapható a Központi Oltáregylet irodájában: Budapest, IX., Üllői-út 77. Ára 20 K.

Az «**Eucharisztikus Értesítő**» a Magyarországi Papi Imaegyesület és Eucharisztia-Társulat lapja XXXVIII. évfolyamának első száma szintén megjelent a következő tartalommal:

Az Eucharisztia-Társulat országos igazgatójának felhívása. — Az Eucharisztia-Társulat hívatása ma. — Eucharisztikus értekezlet Sopronban. — Eucharisztikus értekezlet Budapesten. — A szerkesztőkiadó üzenete a tagtársakhoz és az előfizetőkhez. — Kánter Károly. — Társulati ügyek. — Memento. — Irodalom.

A pártolástól és előfizetéstől függ a lap jövője is. A ft. lelkész urak b. figyelmébe és szeretetébe ajánljuk e lapocska felkarolását. Előfizetési ár nincs rajta. A szerkesztő — *Wagner Mihály lelkiigazgató Győr* — az Értesítőben **adományokat** kér a ft. uraktól, hogy a lapot a jövőben megjelentethesse.

Felelős szerkesztő: **Dr. Mátrai Gyula.**